

Hyväksytty Suomen Lähetysseuran hallituksen kokouksessa 10.12.2024

Linjaus kristillisestä todistuksesta

Lähetystyö, eli Kristuksesta todistaminen sanoin ja teoin, on jokaiselle kirkkoille ja jokaiselle kristitylle annettu tehtävä. Kristittyjen ja kirkkojen identiteetin ydin rakentuu Jeesuksen opetukselle ja teoille. Ilman tätä hengellistä ja toiminnallista kutsumusta kirkko ei ole kirkko.¹

1. Linjauksen tarkoitus ja tavoitteet

Linjaus kristillisestä todistuksesta linjaa Lähetysseuran käsityksen siitä, mitä on kristillisen sanoman välittäminen nykyisessä toimintaympäristössä. Se kertoo, mitkä periaatteet sitä määrittävät ja miten ne vaikuttavat toimintatapoihimme. Tämä dokumentti pohjautuu laajempaan teologiseen asiakirjaamme ”Elämään ja oikeudenmukaisuuteen. Suomen Lähetysseuran toiminnan teologinen perusta ja yhteistyön periaatteet”², siitä tehtyyn päivitettyyn tiivistelmään ”Suomen Lähetysseuran näkemys lähetystyöstä”³ sekä strategiaan⁴. Linjaukset ohjaavat kaikkea työtämme. Ne kertovat sidosryhmillemme, mikä on kantamme, suosituksemme ja lähestymistapamme työmme painopistealueilla.

2. Teologinen perusta ja periaatteet

Suomen Lähetysseuran tarkoituksena on sääntöjensä mukaan osallistua Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kansainvälisenä toimijana kolmiyhteisen Jumalan lähetystyöhön (*Missio Dei*) maailmassa. Lähetysseura palvelee kirkkoamme, sen seurakuntia ja ulkomaisia kirkkoja osana Kristuksen maailmanlaajaa kirkkoa. Lähetysseura on sitoutunut Suomen evankelis-luterilaisen kirkon tunnustukseen, virkaan, kirkkojärjestykseen ja ekumeenisiin sopimuksiin.⁵

Lähetysseuran tehtävä on kirkon ulkopuolella olevien ihmisten tavoittaminen ja jo olemassa olevien seurakuntien ja kirkkojen vahvistaminen. Suomen Lähetysseuran näkemys lähetystyöstä pohjautuu ylösnousseen Kristuksen antamaan lähetyskäskyyn sekä hänen tekojensa ja opetuksensa antamaan esimerkkiin.⁶ Evankeliumi ja sen kuulemisesta syntyvä usko muuttaa yksilöitä ja yhteisöjä: lupaus pelastuksesta ja iankaikkisesta elämästä synnyttää toivon ja halun toimia niin, että Jumalan hyvyys tulee todeksi maailmassa. Lähetystehtävää toteutamme yhdessä paikallisten kirkkojen ja muiden kumppaneidemme kanssa.⁷

Toimimme **kokonaisvaltaisesti**: tämä tarkoittaa evankeliumin julistamista sanoin ja teoin sekä toimimista oikeudenmukaisuuden puolesta. Tuemme kumppaneitamme kirkollisessa työssä, rauhantyössä, kehitysyhteistyössä, humanitaarisessa työssä sekä vaikuttamistyössä. Kokonaisvaltainen lähetys tunnistaa Jumalan luomistyön kaikki ulottuvuudet ja huomioi siksi ihmisen erilaiset hengelliset, fyysiset, psyykkiset ja sosiaaliset tarpeet sekä ihmisen yhteyden muuhun luomakuntaan. Sitoudumme marginaaleista nousevaan missioon, joka kasvaa köyhyyden, kärsimyksen ja väkivallan konteksteista. Näemme, että kirkolla on yhteiskunnallinen ja sosiaalieettinen tehtävä toimia heikkojen rinnalla. Korostamme ihmisarvon,

¹ Näin esimerkiksi Tansanian ev.lut.kirkon (ELCT) evankelioimistyön strategia [Mission and Evangelism](#).

² [Elämään ja oikeudenmukaisuuteen](#). Suomen Lähetysseuran teologinen perusta ja yhteistyön periaatteet. 2015.

³ [Suomen-Lähetysseuran-nakemys-lahetystyosta-tiivistelma-2024.pdf](#)

⁴ [Suomen-Lähetysseuran-strategia.pdf](#)

⁵ [Elämään ja oikeudenmukaisuuteen](#). Suomen Lähetysseuran teologinen perusta ja yhteistyön periaatteet. 2015, [Mission in Context](#). Transformation. Reconciliation. Empowerment. An LWF Contribution to the Understanding and Practice of Mission. Lutheran World Federation, 2004.

⁶ [Elämään ja oikeudenmukaisuuteen](#). Suomen Lähetysseuran teologinen perusta ja yhteistyön periaatteet. 2015, 18–19. [Suomen-Lähetysseuran-nakemys-lahetystyosta-tiivistelma-2024.pdf](#)

⁷ [Suomen-Lähetysseuran-nakemys-lahetystyosta-tiivistelma-2024.pdf](#)

ihmisoikeuksien ja luomakunnan varjelun merkitystä lähetystehtävässä. Kiinnitämme huomiota erityisesti vammaisten henkilöiden oikeuksiin ja sukupuolten väliseen oikeudenmukaisuuteen. Jumalan pelastustyö koskee koko ihmisen lisäksi koko luomakuntaa, ja Kristus on kaikessa luodussa läsnä. Myös luomakuntaa kohtaan osoitettu rakkaus ja huolenpito ovat välttämättömiä kristityille.

Evankeliumi on **kontekstuaalinen**: se sitoutuu aina kulloiseenkin elinympäristöön, kulttuuriin, kieleen ja todellisuuteen. Tämä on kristinuskon perustava ominaisuus. Kuten Jumala syntyi ihmiseksi, myös sanoma hänestä tulee todeksi ja konkreettiseksi yhä uudestaan. Evankeliumi sitoutuu kontekstiin, mutta myös muuttaa ja haastaa sitä. Ympäröivä todellisuus on se maaperä, jossa Pyhä Henki vaikuttaa ja tekee hyvän sanoman todeksi.

Pyrimme työssämme **dialogisuuteen** kumppaneidemme kanssa. Tunnistamme ja tunnustamme sen, että kolmiyhteinen Jumala toimii kaikkialla luomassaan maailmassa ja evankeliumin ilo on löydettävissä yhdessä etsien, vuorovaikutuksessa ja vuoropuhelussa. Lähetysseuran arvot eli lähimmäisenrakkaus, oikeudenmukaisuus, vastuullisuus ja yhdessä tekeminen ovat universaaleja. Lähetystyö sisältää vuoropuhelua eri uskontoperinteiden kanssa ja se ylittää uskonto- ja katsomusrajat. Kunnioitamme kumppaneitamme, jotka tulevat eri katsomusperinteistä. Pidämme kiinni Kristuksen ainutlaatuisuudesta samalla kun näemme kolmiyhteisen Jumalan työn muissa uskonnoissa.

3. Toimintaympäristö

Kumppanimme toimivat hyvin erilaisissa ympäristöissä. Yhteiskuntien polarisoituminen, uskonnonvapauden ja demokratian taantuminen, kriisit ja konfliktit, ilmastonmuutos, sekä epävarma talous vaikuttavat elämään ja arkeen kaikkialla. Elämän todellisuus haasteineen on myös hengellisen elämän todellisuutta. Uskontojen rooli ja merkitys ihmisten elämässä on suuri arvojen, moraalien ja valintojen näkökulmasta. Uskonnollisilla johtajilla on mahdollisuus vaikuttaa myös rakenteellisiin epäkohtiin. Monet uskonnolliset toimijat ylläpitävät yhteiskunnissaan perustoimintoja, kuten kouluja ja sairaaloita. Uskontojen merkitykseen on havahduttu länsimaissa uudelleen. Poliittisesti uskonnolliset toimijat nähdään usein kanavana yhteiskunnalliselle muutokselle. Kristinuskoko kasvaa kehittyvissä maissa ja on maailman suurin uskonto. Arvioiden mukaan tämä tilanne säilyy ainakin 2050-luvulle⁸.

Kumppaneita valitessamme priorisoimme luterilaisia tai kristillisiä kirkkoja ja järjestöjä, joilla on kristillinen arvopohja. Kumppanikirkkomme ovat hyvin erilaisia, mikä näkyy sekä toiminnassa että kumppanuuteen liittyvissä toiveissa. Kumppanikirkot voidaan jakaa karkeasti kolmeen kategoriaan. Ensimmäiseen kuuluvat länsimaisen lähetystyön tuloksena syntyneet kirkot, joilla on vahva luterilainen identiteetti ja usein länsimaista mallina annettu, taloutta kuormittava raskas hallinto. Afrikan alueella kirkot ovat jäsenmäärältään ja vaikuttavuudeltaan suuria, Aasiassa taas pieniä ja hitaasti kasvavia, mutta diakonisen toimintansa ansiosta merkittäviä omilla yhteisöissään. Toiseen kategoriaan kuuluvat uudemmat kirkkokumppanit, jotka toimivat ulkopuolelta tulevan hankerahoituksen varassa ja joiden yhteiskunnallinen toiminta on merkittävää. Samalla ne toivovat tukea luterilaisen identiteetin ja seurakuntaelämän vahvistamiseen. Kolmantena ryhmänä ovat kirkot, jotka toimivat erittäin haastavissa olosuhteissa esimerkiksi uskonnonvapauden suhteen, tai ovat sodan keskellä. Tällöin keskeinen kysymys on edes jonkinlaisten toimintaedellytysten turvaaminen.

Luterilaiset kirkot ovat kahden toisistaan poikkeavan teologisen ajattelun ristivedossa, mikä heijastuu myös ekumeeniseen liikkeeseen. Lähetysseura identifioituu Luterilaisen maailmanliiton teologisten (LML) näkemysten mukaan, joka painottaa esimerkiksi kontekstuaalista raamatuntulkintaa, kirkon yhteiskunnallista vastuuta ja johtajuuden sekä pappeuden moninaisuutta. Toista teologista linjaa edustaa International Lutheran Council (ILC), jonka alle ryhmittyneet kirkot painottavat tunnustuksellista luterilaisuutta. Siinä painottuvat kirjaimellinen raamatuntulkinta ja virkakäsitys, jonka mukaan vain miehet

⁸ <https://www.pewresearch.org/religion/2015/04/02/religious-projections-2010-2050/>

voivat toimia pappeina. Taloudellisesti heikommat kirkot ovat haastavassa tilanteessa, jos varakkaammat kirkot tukevat heitä omine vaatimuksineen ja tuovat omia kirkkopoliittisia taisteluitaan kumppanikirkkoihin. Tämä heijastuu kumppanikirkkojemme teologiaan ja elämään etenkin *antigender*- liikkeen ideologiana, joka estää naisia ja muita vähemmistöjä toimimasta miesten rinnalla tasaveroisina toimijoina. Raamattua ja sen tulkintaa voidaan käyttää myös vallankäytön välineenä, mikä ei jätä tilaa kumppanikirkkojen oman teologian tekemiselle. Lisäksi luterilaisia kirkkoja haastavat etenkin Afrikassa jäsenten siirtyminen niihin kirkkokuntiin ja yhteisöihin, joissa lupaus tämänpuoleisesta menestyksestä haastaa luterilaista ristin teologiaa (nk. menestysteologia).

Tulevaisuuden avainkysymyksiksi kumppanikirkkomme ovat identifioineet johtajuuden ja teologisen koulutuksen. Kirkkojen johtajien työtaakka on usein suuri ja he kaipaavat tukea johtamiseen sekä taitojen että vertaistuen muodossa. Moni toivoo enemmän mahdollisuuksia teologialle, ammatilliselle kehitykselle, työn kehittämiseksi, jatko-opinnoille tai ekumeenisille suhteille. Johtajuuden jakaminen, uusien johtajien kasvattaminen ja etenkin nuorten, naisten sekä vähemmistöjen nostaminen päätöksenteon keskiöihin voi olla käytännössä vaikeaa, vaikka näitä asioita periaatteessa kannatettaisiin. Joissain yhteisöissä myös osa seurakuntalaisista vastustaa johtajien mahdollisia modernimpia ajatuksia tai toimintatapojen uudistamista. Jotkut haitalliset kulttuuriset arvot, kuten käsitykset vallasta, sukupuolesta, iästä, vammaisuudesta tai hierarkiasta estävät johtajuutta kehittymästä niin, että se vastaa kirkon ja seurakuntalaisten tarpeisiin.

Teologinen koulutus etsii uutta suuntaa sekä rahoituksen, pedagogisen osaamisen että henkilöressurssien näkökulmasta. Länsimaisen rahoituksen vähenemisen myötä oppilaitosten verkostoituminen on entistä tärkeämpää, samoin digitalisaatio ja monimuoto-opintojen mahdollisuus. Perinteinen kutsumusajattelu näyttää ohentuneen, eikä kirkkoja pidetä välttämättä houkuttelevina työnantajina esimerkiksi palkanmaksun tai työmäärän näkökulmasta. Luterilaiset identiteetit ja pappeus ovat pohdinnan kohteena sekä yksittäisissä kirkoissa että ekumeenisesti. Tulevaisuudessa pappeus voisi yhä useammin toteutua osittain seurakuntaa palvellen ja osittain muussa ansiotyössä, mikä on hyvä huomioida oppilaitosten koulutusohjelmissa. Opiskeluohjelmien ja teologian kontekstualisointi sekä arjen työn haasteisiin valmistava sisältö on entistä keskeisempää.

Haasteista huolimatta monet kumppanikirkkomme ovat kasvavia, hengellisesti elinvoimaisia ja merkittäviä toimijoita yhteiskunnassa. Kirkkojen kasvu tapahtuu orgaanisesti ja pienillä taloudellisilla resursseilla. Usein merkittävää vastuuta kantavat vapaaehtoiset seurakuntalaiset. Kasvun tueksi tarvitaan koulutusta ja suunnitelmallisuutta. Kirkot kaipaavat verkostoja, joiden myötä ne voivat oppia ja saada uusia ideoita työhönsä. Ekumeenisen liikkeen ja lähetysjärjestöjen merkitys on tässä suuri, jotta ne tuovat omat verkostonsa kumppaneiden käyttöön. Ekumeenisen liikkeen desentralisaatio ja uudenlaisen lähetysteologian tekeminen ovat jo käynnissä olevia prosesseja. Kumppanikirkkojen elävä hengellisyys ja merkityksellisyys ihmisten arjessa on sellaista, josta länsimaisilla kirkoilla ja kristityillä on opittavaa. Koulutukseen ja johtajuuteen liittyy myös teknologian, tekoälyn sekä sosiaalisen median mahdollisuudet ja haasteet. Kirkot ovat huolissaan valeuutisista sekä tekoälyn valvonnasta, mutta toisaalta haluavat oppia hyödyntämään esimerkiksi sosiaalista mediaa tavoittavan työn välineenä. Sosiaalisella medialla on myös tärkeä merkitys diasporayhteisöille, joita syntyy muuttoliikkeen ja pakolaisuuden seurauksena länsimaihin.

4. Keskeiset linjaukset

4.1 Evankeliumin välittäminen

Evankeliumin välittämisessä keskeistä on kirkkojen ja kristillisten järjestöjen tukeminen niiden lähetystehtävässä, sekä toimiminen uskonnonvapauden toteutumiseksi.

Evankeliumi on sanoma toivosta ja pelastuksesta. Kristilliseen uskoon kuuluu eskatologinen ulottuvuus eli tulevan maailman ja ajan odotus, joka on käsillä olevaa todellisuutta suurempaa ja parempaa. Se ankkuroituu Kristuksen ristinkuolemaan ja ylösnousemukseen, ja lähettää ihmiset toimimaan tässä ja nyt Jumalan lähetyksessä. Tämä toivo on konkreettista, käsinkosketeltavaa, ihmisiä yhdistävää, inspiroivaa ja rohkeaa. Apokalyptisen ahdistuksen sijaan uskomme, että Jumala luo kaiken uudeksi ja ihmiskunnan ja luomakunnan kärsimyksellä on loppunsa. Eskatologinen toivo vapauttaa epätoivosta, ja sen merkityksellisyys ja voima tulevat todeksi silloin, kun se jaetaan ja eletään todeksi toisten kanssa.⁹

Kristillisen uskon ytimeen kuuluu ymmärrys siitä, että hyvä sanoma ylösnousemuksesta sekä tämän synnyttämästä pelastuksesta ja toivosta kuuluu koko maailmalle. Kirkon tehtävä on kutsua kaikkia ihmisiä Jumalan yhteyteen, ja tämä kutsu ylittää kansalliset, taloudelliset, sosiaaliset ja yksilön ominaisuuksiin liittyvät rajat. Kirkon paikallisuus toteutuu seurakunnissa: ihmisten elämässä, arjessa ja keskinäisessä yhteydessä, sanan ja sakramenttien sekä lähimmäisenrakkauden tuodessa armon ihmisten todellisuuteen. Evankeliumin jakaminen on tehtävä, joka kuuluu sekä kirkkoille että yksilöille. Lähetyjärjestönä toteutamme kirkon lähetystehtävää.

Lähetyseura toimii olemassa olevia kirkkoja ja kristillisiä järjestöjä tukien, jotta työ on kestävä ja pitkäjänteistä. Kumppanuuteen kuuluu, että tuemme kirkkoja niiden omassa lähetystehtävässään ja pyrkimyksessään kasvaa ja vahvistua. Tuemme kirkkojen omistajuutta ja itsenäisyyttä niiden jakaessaan hyvää sanomaa omassa elinympäristössään. Yhteisessä työssä toteutamme vastavuoroisen jakamisen periaatetta ja opimme toinen toisiltamme. Tähän kuuluu resurssien ja osaamisen jakaminen sekä hengellinen yhteys.

Monet kumppanimme elävät ihmisoikeuksien kannalta erittäin haastavissa olosuhteissa. Ajatuksen, omantunnon ja uskonnon vapautta haastetaan muiden ihmisoikeuksien ohella myös Lähetyseuran toimintamaissa. Lähetyseura seuraa tilannetta toimintaympäristöanalyysien avulla sekä pyrkii vaikuttamaan uskonnonvapauden toteutumiseen toimintamaissa yhteistyössä kumppanien kanssa. Lähetyseura pyrkii nostamaan ihmisoikeuskysymystä esille kansainvälisessä vaikuttamistyössään.

Haluamme lisätä kumppaneidemme tunnettavuutta sekä arvostusta Suomen luterilaisessa kirkossa esimerkiksi nostamalla esiin heidän teologista ajatteluaan sekä käytännön kristillistä elämää. Lähetyseura tukee hengellisen elämän harjoittamista ja luo tilaa hengellisen yhteyden kokemiselle myös omissa työyhteisöissämme ja kumppaneidemme kanssa, jotta tekisimme käytännössä sitä mitä linjaamme tässä dokumentissa. Samalla sanoudumme irti ajatuksesta, että ihmisiä voi tai saa käännättää vastoin heidän vapaata tahtoaan. Emme hyväksy sitä, että apua saadakseen ihmisen tulisi kääntyä kristityksi, emmekä hyväksy proselytismiä¹⁰.

4.2. Vahvistuvien kirkkojen tukeminen

Tuemme kirkkojen kasvua kumppanuuden periaatteella. Tämä tapahtuu teologisen koulutuksen, johtajuuden tukemisen, tavoittavan työn sekä diakoniatyön kautta.

Tuemme kirkkoja ja niiden kasvua kumppanuuksien kautta

⁹ Sivin Kit: Abound in hope: An invitation to a hopeful theological agenda after the thirteenth assembly of the LWF. 2024. [Abound in hope: An invitation to a hopeful theological agenda after the thirteenth assembly of the LWF - Kit - Dialog - Wiley Online Library](#); One body, one spirit, one hope: Report of the thirteenth assembly. (2024). The Lutheran World Federation. [2023A – Assembly Reader EN final.pdf \(lutheranworld.org\)](#)

¹⁰ Proselytismi tarkoittaa pyrkimystä käännättää toisen kristillisen kirkon tai yhteisön jäsen omaan kirkkokuntaan.

Lähetysseura on historiansa aikana ollut mukana perustamassa joitakin kirkkoja ja liittynyt monien kirkkojen elämään pian niiden syntyminen jälkeen. Näemme pitkän historian arvokkaana. Samalla toteamme, että elämme nyt hyvin uudenlaista aikaa. Kristillinen kirkko, myös luterilainen kirkko, on 1900-luvun aikana levinnyt kaikille mantereille. Monissa Lähetysseuran yhteistyömaissa kirkot ovat elinvoimaisia, kasvavia ja ne toteuttavat omaa lähetystehtäväänsä kirkkona. Kirkkojen paikallinen johtajuus ja omistajuus ovat edellytyksiä sille, että kirkko on aidosti paikallinen. Lähetyskumppanuuden kautta ja yhdessä sopien vahvistamme kirkkoja seuraavissa teemoissa:

Tuemme kumppaneidemme teologista koulusta, johtajuutta ja tavoitettavaa työtä

Kirkkokumppaniemme mukaan teologinen koulutus ja johtajuuden tukeminen ovat avainasemassa kirkon hengelliselle, teologiselle, diakoniselle, hallinnolliselle ja taloudelliselle vahvistumiselle – ja sitä kautta kirkon kasvulle.

Kirkot tarvitsevat koulutettuja työntekijöitä ja erilaisia taitoja mm. johtamiseen, jotta ne voivat vahvistua ja kasvaa. Seurakuntaelämään kuuluvat jumalanpalvelukset ja sakramenttien jakaminen, kristillinen kasvatus, diakonia ja palvelu, seurakuntalaisten hengellisen elämän tukeminen sekä lähetystyö. Nämä kaikki edellyttävät ajantasaista teologista koulutusta ja kykyä johtaa sekä hengellisesti että hallinnollisesti. Kun palkattuja työntekijöitä on vähän, vapaaehtoisten asema korostuu. Myös he tarvitsevat koulutusta ja erilaisten taitojen kehittämistä. Monet kumppanit kohtaavat *antigender* -liikkeen haasteen suhteessa naisten pappeuteen ja johtajuuteen. Menestystä ja vaurastumista korostavat teologiset vaikutteet haastavat luterilaisen ristin teologian, mutta samalla osoittavat ne puutteet, mitä luterilaisessa kirkollisessa elämässä ja opetuksessa on ollut. Olisi välttämätöntä antaa tilaa luterilaiselle karismaattisuudelle. Samoin olisi välttämätöntä kehittää luterilaista kontekstuaalista siunauksen teologiaa, joka ottaa huomioon sen todellisuuden, köyhyyden ja monenlaisen puutteen, joissa ihmiset elävät.

Teologista tutkintoon johtavaa koulutusta tehdään yhteistyössä LML:n kanssa rahoittamalla opintoja stipendein sekä tukien opiskelijoita työuran ja hengellisen elämän kysymyksissä. Lisäksi tuemme teologisia instituutteja ja oppilaitoksia kumppanimaissamme. Vahvistamme yhteistyötä eri oppilaitosten ja rahoittajien välillä, jotta opinnot olisivat mahdollisemman monille saavutettavia ja vetoimaisia. Kehitämme yhteistyötä opetuksen laadun parantamiseksi, jotta opinnot voisivat vastata tämän päivän ja todellisen elämän haasteisiin.

Tuemme kumppaneita erityisesti siinä, että sukupuolten välinen oikeudenmukaisuus, sekä nuorten ja vammaisten ihmisten osallisuus toteutuu koulutuksen lisäksi myös kirkkojen rekrytoinnissa ja päätöksentekokelemissä. Pidämme aktiivisesti esillä vammaisten henkilöiden oikeuksia ja heidän täyttä osallisuuttaan seurakuntien elämässä. Kumppaneiden ilmaisemien tarpeiden ja yhdessä sovitun mukaisesti lähetämme työntekijöitä kehittämään kirkkojen johtamista, hallintoa, suunnittelua ja teologista koulutusta. Kaikessa työssä työtapamme on valmentava, dialoginen ja yhteistä oppimista vahvistava. Tuomme kirkkoja yhteen oppimaan toinen toistensa käytännöistä erityisesti liittyen kirkon tavoittavaan työhön.

Kirkkojen kasvun kannalta tärkeää on tavoitettava työ. Kumppanikirkkomme ovat hyvin erilaisissa tilanteissa sekä kokonsa että yhteiskunnallisen asemansa suhteen. Osa kirkoista kasvaa, osa kamppailee jäsenmäärän laskun kanssa. Kaikilla kirkoilla on yhteisesti ilmaistu huoli nuorista, joita toivotaan sekä seurakuntalaisiksi että työntekijöiksi. Kirkkojen kasvun tapahtuu monilla tavoin. Kumppaneidemme yhteinen viesti kuitenkin on, että suurin vaikutus on kristityillä, jotka kutsuvat uusia ihmisiä seurakuntaan. Toinen merkittävä tekijä on diakoninen palvelu, joka todistaa yhteisössä Kristuksen rakkaudesta kaikkia luotuja kohtaan. Diakonian tulee olla vastikkeetonta ja kaikille avointa, mutta tämä ei poista sen todistusvoimaa.

Kumppanikirkkomme Afrikassa tekevät tavoitettavaa työtä suunnitelmallisesti ja eri menetelmin. Näitä ovat esimerkiksi suunnitelmalliset vierailukäynnit, eri kokoiset evankelioimistapahtumat, kaiken ikäisten kristillinen kasvatus sekä sosiaalisen median hyödyntäminen. Näemme, että roolimme kumppanuudessa on

turvata uusille seurakunnille pastoreita ja vapaaehtoisia esimerkiksi koulutuksen kautta ja kehittämällä kristillistä kasvatusta. Pienemmät kirkot toivovat uusia ideoita joko vertaisoppimisen tai työntekijävaihdon kautta, sillä monella työntekijällä tai seurakuntalaisella ei ole koskaan ollut mahdollisuutta nähdä muun kuin oman kirkon tapaa toimia.

Yksi osa tavoitettavaa työtä on avoimen kirkon ihanne. Vaikutamme sen puolesta, että alueen eri vähemmistöryhmät otetaan mukaan seurakunnan elämään sen kaikilla tasoilla. Uskomme siihen, että evankeliumi etenee parhaiten paikallisten voimin, sillä oma kieli ja kontekstiin sitoutuva ymmärrys evankeliumista avaa ihmisten sydämet. Samalla haluamme tuoda oman osaamisemme ja tietomme kumppaneiden käyttöön, jotta seurakuntatyötä voidaan kehittää dekolonisaation hengessä oman kulttuurin näköiseksi ja omalla kielellä saatavaksi.

Tuemme kirkkojen diakoniatyötä

Kumppanimme elävät monenlaisten yhteiskunnallisten ja poliittisten tilanteiden keskellä. Diakonia- ja rauhantyö ovat kumppaneillemme itsestään selviä tapoja todistaa Jeesuksesta ja kristillisestä uskosta. Teemme kumppaneidemme kanssa yhteistä vaikuttamistyötä muuttaaksemme niitä sortavia rakenteita ja epäkohtia, jotka synnyttävät sosiaalista ja taloudellista epäoikeudenmukaisuutta, kriisejä ja konflikteja. Kirkko tekee diakoniatyötä ja rauhantyötä siksi, että ne todistavat kolmiyhteisen Jumalan hyvydestä ja rakkaudesta, kirkon tehtävästä maailmassa sekä kristittyjen kutsumuksesta. Näin me tunnustamme, että jokainen ihminen on Jumalan luomana yhtä arvokas, riippumatta uskonnosta tai vakaumuksesta.

5. Lähetysseuran lisäarvo

Toimintamme tapahtuu keskinäisten kumppanuuksien kautta ja sillä on pitkä historia. Nämä yhdessä avaavat meille suorat ja luottamukselliset yhteydet eri kirkkoihin ja muihin kumppaneihimme. Luottamus on edellytys sille, että voimme oppia toinen toisiltamme, kehittää työtä ja käydä dialogia myös vaikeista asioista. Emme ole rahoittaja, vaan kumppani, ja tässä Lähetysseura eroaa monesta muusta kansainvälisestä toimijasta. Työmme tavoitteena on vaikuttaa rakenteisiin ja juurisyihin, jotta oikeudenmukaisuus ja yhdenvertaisuus toteutuisivat. Läpileikkaavat tavoitteemme ovat sukupuolten välinen tasa-arvo ja vammaisten henkilöiden oikeudet.

Kirkot elävät monenlaisissa konteksteissa, joita tunnemme hyvin. Paikallisen kielen osaaminen on edelleen tärkeä arvo Lähetysseuralle. Kumppanit toivovat Lähetysseuralta yhteistyötä suhteiden luomiseksi ja vertaisoppimisen mahdollistamiseksi. Lähetysseuralta on vahvat yhteydet ekumeeniseen liikkeeseen ja monia kumppanikirkkoja, joiden oppimistarpeet vastaavat toisiaan. Toimimme ensisijaisesti niin, että mahdollistamme kumppaneiden aktiivisen osallistumisen globaalin luterilaisen yhteisön toimintaan sekä ekumeeniseen liikkeeseen. Kannustamme ja tuemme erityisesti nuorten osallistumista kansainvälisille foorumeille.

Tasapainoillemme sen välillä, mihin tehtäviin on syytä lähettää suomalaisia lähetystyöntekijöitä ja missä tilanteessa paikallinen osaaminen on arvokkaampaa kumppanikirkoille. Tämä näkyy esimerkiksi teologisen koulutuksen ja sukupuolten välisen oikeudenmukaisuuden kysymyksissä, jossa paikallinen osaaminen voi viedä työtä vahvemmin eteenpäin. Tulevaisuudessa myös kumppaneiden työntekijävaihdon mahdollistaminen on tärkeää organisaatiollemme. Samalla pidämme kiinni lähetystyön ja lähetystyöntekijöiden merkityksestä, sillä kirkko on Kristuksen ruumis, joka toimii ja rakentuu vain todellisessa yhteydessä toinen toisiimme.

Suomen evankelis-luterilaisen kirkon lähetysjärjestönä välitämme suomalaiseen kirkolliseen elämään kumppanikirkkojemme näkemyksiä ja tapaa elää uskoa todeksi. Edistämme rakentavaa vuoropuhelua ekumeenisissa verkostoissa sekä kumppaneidemme äänen parempaa kuulumista Suomen evankelis-luterilaisessa kirkossa ja muissa yhteistyöverkostoissa. Mahdollistamme nuorille ja nuorille aikuisille

näkymiä kansainväliseen kristillisyyteen sekä tilaisuuksia vaikuttaa lähetystyöhön ja sen tulevaisuuteen. Kutsumme kaikkia kirkon jäseniä mukaan Jumalan lähetykseen, *Missio Deihin*.

Olemme aktiivisesti mukana kansallisissa ja kansainvälisissä verkostoissa määrittelemässä, mitä on lähetys ja kuka on lähetystyöntekijä 2000-luvulla.